

Кратка история на Университета по хранителни технологии

Висшият институт по хранителна и вкусова промишленост в град Пловдив се основава официално с Указ № 230 от 10 юни 1953 г. на Президиума на Народното събрание, публикуван във вестник "Известия", бр. 47 от 12 юни 1953 г. Съгласно този указ, ВИХВП става самостоятелно висше учебно заведение, като се отделя от съществуващия вече в Пловдив Висш селскостопански институт "В. Коларов". В този смисъл ВИХВП има своята предистория.

С наредба-закон, публикуван в Държавен вестник, бр. 242 от 17 октомври 1945 г. се основава Пловдивски университет "Паисий Хилендарски" с два факултета – Медицински и Агрономо-лесовъден. През септември 1948 г. Агрономо-лесовъдният факултет прераства в Агрономически факултет с три отдела: Полевъден, Лозаро-градинарски и Земеделска технология. Последният дава началото на обучението на висши кадри по хранителна и вкусова промишленост. Така през 1948 г. в Пловдив са поставени основите на висшето технологично образование в България.

През 1950 г. Пловдивският университет "Паисий Хилендарски" се разделя на две самостоятелни висши училища: Медицинска академия и Висш селскостопански институт (ВСИ). Същевременно отделът Земеделска технология към ВСИ прераства във факултет Хранителна и вкусова промишленост (Постановление на МС, публикувано в Държавен вестник, бр. 188 от 10 август 1950 г.).

В указа за създаване на ВИХВП от 1953 г. се определя общата продължителност на срока на обучение - 4 години и 10 месеца, и броят на специалностите - 9, в някои от които има и специализации.

На 31 юли 1953 г. е назначен първият ректор на новооткрития Висш институт по хранителна и вкусова промишленост - проф. Илия Пашев.

За първата учебна 1953/54 година са приети 161 студенти.

През 1961-1962 г. ВИХВП приема факултетна структура с два факултета: Първична преработка и консервиране на продуктите от растителен и животински произход и Технологично преработване на продуктите от растителен и животински произход, които се закриват през 1965 г. През 1983 г. се въвежда структура с два факултета: Технологичен и Технически.

На 3 май 2001 г. ВИХВП, съгласно ЗВО, получава институционална акредитация от НАОА. По нейна препоръка през декември 2002 г. с решение на Академичния съвет се разкрива и Стопански факултет.

На 23 януари 2003 г. XXXIX-то Народно събрание приема решение за преобразуване на Висшия институт по хранителна и вкусова промишленост в Университет по хранителни технологии (ДВ бр. 9/31.01.2003 г.).

Съгласно протокол № 15 на Акредитационния съвет от 13 април 2006 г. УХТ получава институционална акредитация с оценка "много добър", която е валидна до 13 април 2012 г.

ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА НА УНИВЕРСИТЕТА ПО ХРАНИТЕЛНИ ТЕХНОЛОГИИ

Проф. Бернд Хандрек

На 01.11.1998 г. проф. Бернд Хандрек е удостоен с почетното звание „Доктор хонорис кауза” на Висшия институт по хранителна и вкусова промишленост /УХТ/ - Пловдив.

Проф. д-р Бернд Хандрек е роден през 1941 г. в гр. Берлин, Германия. Завършил е Техническия университет в град Дрезден със специалност Технология на хранителните продукти. След завършване на висшето си образование той работи в различни области на хранителната промишленост и в Научно-изследователския институт по зърното.

Проф. Бернд Хандрек е първият ДОКТОР ХОНОРИС КАУЗА на Висшия институт по хранителна и вкусова промишленост, 1998 г.

През 1970 година проф. Хандрек постъпва като главен асистент в новооткритата катедра „Технология на зърнопреработката” в секция „Хранително стопанство и технология на храните” към Хумболдт университет – Берлин.

През 1974 година той получава степен „доктор“ и се хабилитира през 1979 година с труд на тема „Хидротермична обработка на зърно“.

През 1982 година проф. Хандрек става доцент, а през септември 1989 година - професор в катедра „Технология на зърнопреработката“.

От 1993 година проф. Хандрек е ръководител катедра „Технология на зърнопреработването“ в Института по технология на храните към Технически университет - Берлин.

При проф. Хандрек са се дипломирали над 70 студенти и 12 студенти са специализирали в областта на технологията на храните.

Основно направление на научноизследователската дейност на проф. Хандрек е Технологията на зърнопреработването с математическо моделиране и оптимизиране на процеса на смилане, както и развитието на методите на смилане. Неговите изследователски резултати са публикувани в над 90 научни статии и публикации и внедрени в редица фирми, работещи в областта на зърнопреработването.

Вече 25 години проф. Хандрек ръководи международното научно сътрудничество с катедра „Технология на зърнените, фуражните, хлебните и сладкарските продукти“ в УХТ– Пловдив. Получените резултати от съвместните изследвания по различни научни тематики са обработени и публикувани в международни литературни източници.

През тези години на сътрудничество е осъществен ежегоден обмен на преподаватели, студенти и докторанти.

Проф. Джанфранко Нобис

Проф. Джанфранко Нобис получава званието „Доктор хонорис кауза“ на Университета по хранителни технологии – Пловдив на 01.11.2001 г.

Проф. Джанфранко Нобис е роден на 20.12.1936 г. в Италия. През 1956 г. завършва Институт Гезер, Верона, и получава диплом по проучвания в търговията. В периода 1956-1966 г. заема мениджърски позиции в ресторантьорството и хотелиерството в Италия, Германия и Великобритания (генерален мениджър в Гранд Метрополитен хотели). По-късно продължава обучението си в Нейпиър колеж, Единбург (1966-1968), в Институт по хотелиерство и кетъринг (1968-1970), придобива следдипломна квалификация за преподавател по Хранителна технология и кетъринг (1970-1971), в Опен Юнивърсити става бакалавър по Науки и психология (1973-1978), следват Институт по лингвистика (1977-1979), Университет Съри – магистър по Мениджмънт в международното хотелиерство.

Член е на Асоциацията по мениджмънт в хотелиерството, кетъринга и столовото хранене (1970); Световната асамблея на кооперативното обучение (1984-86); Между-

народната асоциация на авторите за храни (1993-98), Международния съвет за обучение в хотелиерството, ресторантьорството и институционалното хранене (от 1998 г.).

Проф. Нобис е лектор в Нейпиър коледж по Управление на храните и напитките (1966-72), старши лектор в Робърт Кондонс университет по Мениджмънт в туризма и хотелиерството и ресторантьорството (1972-77), старши лектор, главен лектор, ръководител на отдел, директор на проучване, ръководител на катедра „Кетъринг и хотелска администрация“ в Университета Бърмут (1978-1994). Работи и ръководи научни проекти, свързани с проблеми на хотелиерството и ресторантьорството.

Написал е в съавторство 9 учебника, над 130 научни и научно-практически статии, публикувани в международни списания, над 50 доклада, посветени на проблеми на обучението, създаване на учебни планове и програми, изнесени на международни конференции в Европа, Африка и Карибите. През последните 24 години е изнасял лекции и курсове във водещи учебни заведения в Италия, Франция, Гърция, Белгия, Швейцария, Финландия, Унгария, България и др., свързани с маркетинг в хотелиерството и ресторантьорството.

В периода 1990-94 г. проф. Нобис е координатор на Темпус проект „Европейско партньорство за обучение за хранителната индустрия и селското стопанство“ за приближаване на източноевропейски университети към западноевропейската практика. От 1995-96 г. участва в разработване на учебен план и програми към проект за създаване на магистърски курс по Управление на качеството на храните и напитките към ВИХВП /УХТ/.

От 1996 г. е главен консултант и директор дейности към Фондация за обучение на хотелиери, Женева. Проф. Нобис представя най-добрите практики в хотелиерството и ресторантьорството в Източна и Централна Европа чрез семинари, конференции и спонсориране на оборудване на специализирани библиотеки. От 1997 г. изнася професионални семинари, спонсорирани от Фондация за обучение на хотелиери в 14 страни от Източна Европа и бившия Съветски съюз.

Почетни звания и титли

- ✧ „Доктор хонорис кауза“ на Бизнес колежа в Будапеща – Унгария, 1999
- ✧ „Доктор хонорис кауза“ и почетен директор на Академията по туризъм и управление в хотелиерството в Пресов - Словакия, 2000.

Проф. Нобис подпомага подобряването на качеството на обучение и обогатяването на материалната база на катедра „Хранене, туризъм и езиково обучение“ в УХТ, иницира дарения на специализирана библиотека на английски език, учебна кухня, учебен ресторант, езикова лаборатория, изнася лекции и семинари, организира конференции за преподаватели и мениджъри в хотелиерството, ресторантьорството и туризма.

Проф. Зигфрид Хайнц

Званието „Доктор хонорис кауза“ на Университета по хранителни технологии – Пловдив проф. Зигфрид Хайнц получава на 01.11.2001 г.

Проф. д.с.н. Зигфрид Хайнц е роден на 19.12.1937 г. в гр. Пьол, Германия. През 1963 г. завършва висшето си образование като дипломиран агроном. В периода 1969 – 1972 г. продължава обучението си като докторант в Хумболдт университет - Берлин и завършва с титла д-р агроном, след което започва учебна и изследователска дейност като главен асистент по Икономика на производството и преработката на селскостопански продукти. През 1977 г. е избран за доцент в секция „Животинско производство и ветеринарна медицина“, а през 1981 г. – за редовен професор към секция „Хранително стопанство и ветеринарна медицина“ към Хумболдт университет, Берлин. От 1995 г. е директор на Института по аграрно- и градскоекологични проекти към Хумболдт университет - Берлин.

**Доц. д-р инж. Димитър Хаджикинов – ректор на ВИХВП
върчва високото отличие на проф. Зигфрид Хайнц**

Проф. Хайнц има богат професионален опит в ръководството на крупни селскостопански предприятия, на университетски и изследователски институти, както и на международни корпорации. Изнася лекции и участва в международни специализирани рамкови програми в университети на над десет държави в Европа и Латинска Америка.

В изследователската област разработва основни проблеми на икономическата оценка на процеси и методи на хранителното стопанство, хранителната технология,

биотехнологията и взаимодействието на екология и икономика. През последните години научните му работи са ориентирани към екологичните аспекти във връзка с разработването на методи за производство на храни, включително рециклирането на получаващите се при производството и търговията с хранителни продукти суровини и отпадни продукти.

Изключително резултатна е дейността на проф. Хайнц в подготовката на кадри. Под негово ръководство са се хабилитирали над 10 преподаватели и успешно са защитени над 33 докторски дисертации. Той е автор на над 300 научни труда.

Акад. Цветан Цветков

Академичният съвет на Университета по хранителни технологии удостоява акад. Цветан Цветков с почетното звание “Доктор хонорис кауза” през 2002 г. Най-високото университетско отличие се присъжда на авторитетния български учен за високи постижения в областта на хладилната техника, криобиологията и лиофилизацията.

Акад. Цветан Цветков е роден през 1943 г. в с. Стубел, област Монтана. Завършва висшето си образование в Технологичния институт по хладилна промишленост в гр. Санкт Петербург, Русия, през 1968 г. със специалност Хладилни и компресорни машини и инсталации. През 1971 г. защитава научната степен “доктор” в областта на сублимационното сушене в същия институт.

През 1973 г. основава и е несменяем ръководител на Централната лаборатория по криобиология и лиофилизация. Понастоящем е директор на Института по криобиология и хранителни технологии. От 1973 г. до сега ръководеният от акад. Цветков институт разработва и произвежда качествени сублимирани храни за нуждите на космонавтиката. В областта на обработването и съхраняването на жизнено важни биологични продукти с помощта на криогенната техника са постигнати редица световно признати резултати. В България са проведени два световни конгреса по лио-

филизация и криобиология с участието на учени от цял свят, което е признание за творческите постижения на българската школа, създадена и ръководена от акад. Цветков.

През 1987 г. Техническият факултет на ВИХВП /сега УХТ/ разкрива процедура за научното звание професор на ст.н.с. I ст. д.т.н. инж. Цветан Димитров Цветков. Проф. Цветков е чел лекции по дисциплината Криобиология и криогенна техника в продължение на повече от 10 години на студентите от специалност Топлинна и ма-сообменна техника.

През 1989 г. и през 1995 г. от ВИХВП – Технически факултет - излизат и предложенията за избирането му за член кореспондент на БАН и академик. От 1989 г. е член - кореспондент на БАН, а от 1995 г. - академик.

Акад. Цветков е в непрекъснат контакт с редица катедри на УХТ, с които съвместно решава научни и научно-приложни проблеми. Той е автор на над 250 научни труда.

От 2000 г. до 2006 г. акад. Цветков е председател на Националния център за аграрни науки

През април 2004 г. президентът отличава български космонавти и учени във връзка с 25-та годишнина от полета на първия българин в космоса. Като учен, работещ в областта на космическите изследвания, е награден с орден “Стара планина” – първа степен и акад. Цветан Цветков.

Проф. Христо Крачанов

На 14.07.2004 г. Академичният съвет на Университета по хранителни технологии удосто-ява проф. д.н. Христо Ганев Крачанов с почетното звание “Доктор хонорис кауза”.

Проф. Христо Крачанов е роден в Пловдив на 29.09.1931 г. През 1949 г. завършва I мъжка гимназия – Пловдив, а през 1954 г. завършва висше образование във ВХТИ – София, специ-алност Инженер-химик по технология на пласт-масите.

От 1956 до 1967 г. е асистент по органична химия във ВИХВП, а през 1967 г. е избран за доцент. В периода 1967 – 1992 г. е ръководител на катедрата по органична химия и биохимия при ВИХВП.

През 1972 г. защитава дисертация, к.х.н. (д-р) в ИОХ при БАН – София, на тема “Стереохимия и механизъм на Перкиновата реакция”, а десет години по-късно – през 1982 г., защитава дисертация за доктор на химическите науки в

ИОХ с ЦФ при БАН – София на тема “Получаване, реакционна способност и физико-химични свойства на нативни и модифицирани пектини”.

През 1984 г. проф. Крачанов е избран за професор по органична химия. От 1992 до 1999 г. е ръководител на катедрата по органична химия при ВИХВП.

Изключително резултатна е дейността на проф. Крачанов като ръководител на Лабораторията по биологично активни въглеhidрати при ИОХ с ЦФ при БАН – София (1982-1999 г.) и като ръководител на Учебно-производствената лаборатория при катедрата по органична химия в УХТ (1978 – 2003 г.).

От 1987 до 2004 г. проф. Крачанов е представител на България в Европейската работна група по хранителна химия при Федерацията на европейските химически дружества (FECS)

Проф. Христо Крачанов е публикувал над 140 научни статии в български и чуждестранни списания. Ръководител е на над 15 защитени дисертационни работи.

Най-важни научни и научно-приложни приноси:

- ✧ Нискотемпературни варианти на реакциите на Перкин и Клайзен, които са превърнати в методи за синтез на β -хидроксикиселини;
- ✧ Химия и технология на слънчогледовия пектин;
- ✧ Технология на киселинната деестерификация на ябълков пектин, внедрена в редовно производство в завод “Пектин” – Перник през 1977 г.;
- ✧ Технология за впенени замразени плодови кремове;
- ✧ Хроматографско разделяне на рацемични бази върху природни оптично активни йонообменители;
- ✧ Хроматографски методи за пречистване на алкалоиди и демедализиране на алкохолни напитки и други хранителни течности;
- ✧ Синтез на смесени метиленови естери на пектовата киселина;
- ✧ Метод за турбулентна екстракция на пектин от растителни суровини – внедрен в пектиновия завод в Гота - Германия и завод “Пектин” – Перник;
- ✧ Технологии на натурални плодови сокове от арония, къпина и други горски плодове, внедрени в редовно производство.

Ректорът на УХТ – проф. д-р инж. Г. Вълчев връчва дипломата на проф. д.н. Хр. Крачанов

Проф. Тютюлков поздравява проф. Крачанов

Кметът на града – д-р Чомаков, гост на тържеството

Проф. Николай Тютюлков

Академичният съвет на Университета по хранителни технологии присъжда на проф. Николай Тютюлков най-високото университетско отличие „Доктор хонорис кауза“ през 2004 г.

Проф. д.н. Николай Тютюлков е роден през 1927 г. в гр. Бургас. През 1950 г. завършва Физико-математическия факултет на СУ „Климент Охридски“, специалност Химия.

Преподавателската дейност в областта на химията започва като асистент към Медицинска академия, София (1951). След това последователно е преподавател (1956), доцент (1961) и професор (1967).

Въвежда в България курсовете по Строеж на веществото и Квантова химия първоначално в Химическия факултет на Софийския университет (1964), а по-късно и в университетите в Пловдив, Шумен и Благоевград.

Проф. Тютюлков постъпва като преподавател във ВИХВП (сега УХТ) през 1965 г. От 1961 г. е доцент и е избран за ръководител на катедра „Неорганична, аналитична и физикохимия“. От 1956 до 1964 г. извежда лекционния курс по Физикохимия, а от 1964 до 1968 г. курса по Неорганична химия. Проф. Тютюлков е бил гост-професор в университетите в Лайпциг, Дрезден, Берлин, Виена, Москва, Макс-Планк институтите в Мюлхайм и Майнц.

Понастоящем чете лекционните курсове по Квантова химия и Молекулен дизайн в Химическия факултет на Софийския университет и Теория на молекулните системи с ниска динамика във

Факултета по химия и минералогия на Университета в Лайпциг.

Проф. д.н. Николай Тютюлков е ръководил повече от 15 докторанти у нас и в чужбина. Научната си дейност започва в областта на полярографията. Установява класическия пример за влиянието на пространствената изомерия върху електрохимичното поведение на веществата. Основните научни постижения на проф. Тютюлков са в областта на квантовата химия. По-значимите научни резултати са върху теорията на молекулните системи с неконвенционални електрични, оптични и магнитни свойства. Автор е на повече от 300 научни публикации с над 1000 цитата. Издал е 3 учебника, 2 монографии и 3 научни книги, претърпели няколко издания.

Научни отличия и награди

България

- ✧ Значки за отличие – БАН, 1969
- ✧ Орден “Кирил и Методий” II степен, 1978
- ✧ Орден “Кирил и Методий” I степен, 1987
- ✧ Медал “Св. Климент Охридски”, 1985
- ✧ Златна значка на Съюза на научните работници, 1980
- ✧ Награда “Проф. Асен Златаров” за научни постижения на БАН и Софийския Университет “Св. Климент Охридски”, 1989. Наградата е колективна с проф. Оскар Полански, Макс-Планк, Мюлхайм, Германия, и проф. Петер Шустер –Виена, Австрия.
- ✧ Почетен знак на Софийския университет “Св. Климент Охридски” със синя лента, 1997.
- ✧ Златна значка “Проф. Асен Златаров” на Федерацията на научно-техническите съюзи, 2001.

Чужбина

- ✧ Почетен ръководител на катедра “Вилхелм Оствалд” към университета в Лайпциг, 1979.
- ✧ Златна игла на университета в Лайпциг – Германия, за “Особени заслуги за развитието на университета в Лайпциг”, 1987.
- ✧ Лауреат на Фондацията “Александър фон Хумболдт”, за “Високи постижения в областта на теоретичната химия”, 1992.
- ✧ Mercator-Gastprofessr – университет, Лайпциг, 1999.
- ✧ Doctor honoris causa на университета в Лайпциг, за “Изключителни научни постижения в областта на теоретичната химия и за особени заслуги за развитие и подкрепа на изследванията по теоретична химия в Университетите в Лайпциг и Дрезден”, 2000.

Проф. Николай Тютюлков и ректорът проф. д-р инж. Георги Вълчев връчват дипломите на абсолвентите от Випуск ‘2004

Проф. Константин Шушулов

Проф. Константин Шушулов получава званието „Доктор хонорис кауза” на Университета по хранителни технологии – Пловдив през 2005 г.

Проф. д.т.н. Константин Шушулов е роден на 28.08.1937 г. в гр. София.

През 1955 г. завършва средно образование в V единно училище – София. От 1955 г. до 1961 г. е студент в Машинноелектротехнически институт – София (сега Технически университет – София). През 1961 г. завършва института, специалност Топлотехника, с отличен успех.

В периода 1961 – 1964 г. работи в ТЕЦ “София” последователно като инженер, зам.-началник турбинен цех, началник-отдел. Лансира идеята за смяна на горивната база на ТЕЦ “София”. През 1964 г. е преназначен към Енергийното управление на Министерството на енергетиката като инспектор по експлоатация. Участва в пускови комисии на нови енергийни обекти у нас. През 1965 г. специализира

в Харков по парни турбини.

През 1966 г. печели редовен конкурс за асистент в катедра “Топло- и ядрена енергетика” във ВМЕИ – София, през 1970 г. защитава дисертация за научната степен “кандидат на техническите науки” (сега д-р инж.), през 1973 г. специализира в ТУ – Дрезден. През 1975 г. след участие в конкурс ВАК му присъжда научното звание “доцент”.

През 1992 г. защитава дисертация и получава научна степен “доктор на техническите науки”, а през следващата 1993 година му е присъдено научното звание “професор”. Същата година завършва школа по мениджмънт в Дания.

Проф. Шушулов заема редица административни постове – зам.-декан на Енергомашиностроителния факултет към ТУ – София (1986-1994 г.), заместник-председател на Академичния съвет на ТУ – София (1992 – 1995 г.), ръководител на катедра “Топло- и ядрена енергетика” (1994 – 1995 г.), член на Академичния съвет на ТУ – София (1992-2000 г.), декан на Енергомашиностроителния факултет на ТУ – София (1995 – 2000 г.), председател на Общото събрание на ТУ – София (2000 – 2004 г.), председател на специализиран научен съвет “Енергийни технологии и машини” към ВАК – от 2000 г. до момента.

Трудовата му дейност извън Техническия университет – София е следната: член на НТС по енергетика, многократно избран в ръководството на съюза (от 1961 г.), научен секретар на Национална конференция с международно участие “Топло- и ядрени енергийни проблеми на България” (от 1982 г., Енергиен форум) – общо 30 конференции, председател на Национална конференция с международно участие “Надеждност в енергетиката”

(1984 – 1993 г.), председател на Съвета по енергийни технологии към МОН (1999 – 2001 г.), председател на Съвета на директорите на “НЕК” ЕАД (1997 – 2000 г.), председател на Държавна комисия за енергийно и водно регулиране (от 2001 г.), член на ръководството на Федерацията на научно-техническите съюзи (от 2001 г.), председател на Научнотехническия съюз по енергетика (от 2004 г.), председател на Енергиен форум на България (от 2004 г.).

Научна дейност:

- ✧ До 2003 г. проф. Константин Шушулов е публикувал над 150 научни статии и доклади, от които 30 на чужд език. Има издадени 3 монографии, 4 учебника, 2 справочника, 5 авторски свидетелства. Цитиран е над 100 пъти в чужбина.
- ✧ Под негово ръководство 210 студенти са защитили дипломни работи и 4 докторанти – докторски дисертации.
- ✧ Участвал е в международни конгреси и конференции в Германия, Русия, Франция, Италия, САЩ, Унгария, Дания, Чехия, Румъния и др.;
- ✧ Ръководител е на над 30 научноизследователски задачи;
- ✧ Създал е научна школа по “Надеждност в енергетиката”;
- ✧ Широко известен е у нас и в чужбина като специалист и учен в областта на енергетиката и надеждността;
- ✧ Над 300 пъти неговата дейност е отразявана във вестници и списания.
- ✧ Владее немски и руски език.

През 2000 г. проф. д.т.н. инж. Константин Шушулов е включен между 50-те най-значими личности на България.

Проф. Шушулов благодари за високото отличие

Проф. Волфрам Шнекел

Академичният съвет на Университета по хранителни технологии удостои проф. Волфрам Шнекел с почетното звание “Доктор хонорис кауза” през 2005 г.

Проф. Волфрам Шнекел е роден на 22 ноември 1956 г. в гр. Щолберг – Харц, Германия. Средното си образование завършва през 1975 г. в гр. Хале. От 1975 до 1980 г. е студент във Висшия институт по хранителна и вкусова промишленост /сега УХТ/ - Пловдив, където завършва специалност Технологична на месото и рибата с професионална квалификация “инженер-технолог”. Непосредствено след завършване на висшето си образование проф. Шнекел започва редовна аспирантура във ВИХВП /1980 – 1983 г./ През 1983 г. защитава кандидатската си дисертация на тема “Използване на белтъчни добавки от животински произход при производството на варени малотрайни колбаси”. Завръща се в Германия и започва работа като инженер-технолог в месокомбината в гр. Еберсвалде, а по-късно става ръководител на научноизследователския отдел.

От 1988 до 1992 г. проф. Шнекел работи като асистент и гл. асистент във Висшия институт по селско стопанство и хранителна промишленост в гр. Бернбург.

През 1992 г. печели конкурс за професура по Хранителна технология в новоосновения Университет Анхалт, гр. Бернбург.

Научната дейност на проф. Шнекел е свързана с проблеми на структурата и уплътняване на месото по време на преработката му, с бързия непрекъснат анализ на месо в промишлени условия. Разработва система, при която суровината се анализира с помощта на камера и данните от анализа излизат директно на екрана на компютър.

Дейността на проф. Шнекел в Германия е насочена към тясно сътрудничество между науката и практиката. Той има опит в съставяне на международни учебни програми между Университета Анхалт и университетите в Гент (Белгия), Дъблин (Ирландия), Порто (Португалия) и Висшия институт в Девентер (Холандия). Съставя се и съвместна програма с УХТ - Пловдив. Това ще доведе до възможността за обмен на студенти между университетите, а по-късно и на специалисти между предприятията на тези страни.

Проф. Шнекел е участвал в разработката на междуправителствени приложения и научни проекти в Русия, Казахстан и България.

В родната му провинция в Германия – Саксония-Анхалт, той е член на постоянната комисия за качество в промишлеността.

Проф. Волфрам Шнекел с ръководството на УХТ след церемонията

Проф. Жан Барлоа

С решение на Академичния съвет на УХТ от 29.03.2006 г. на проф. Жан Барлоа се присъжда звание „Доктор хонорис кауза“ на Университета по хранителни технологии за приноса му като главен координатор по международни програми и проекти към Европейския съюз.

Проф. Жан Барлоа е роден на 23.03.1930 г. в гр. Жарни, Франция. През 1949 г. завършва средно образование, а през 1953 г. получава диплом за инженер – агроном във Висшето национално училище по селско стопанство - гр. Рен. Започва преподавателска дейност през 1956 г. като асистент към катедра „Земеделие“, Лозароградинарски факултет, гр. Рен. През 1960 г. става „доктор на естествените науки“ във Факултета на науките в същия град. След това последователно работи като хоноруван асистент (1967), асистент (1969), доцент (1970) и професор (1978) в катедра „Фитотехника“ в Лозароградинарския факултет на Висшето национално училище по селско стопанство, гр. Рен. От 1981 г. е директор на Лабораторията по селско стопанство. От 1993 г. е завеждащ международното сътрудничество на Обединението на висши учебни заведения за научни изследвания в областта на селското стопанство, науките за храненето и ветеринарната медицина от градовете Рен, Нант и Анже. Като ръководител на бюро „Международно сътрудничество“ в нашия университет са осъществени четири ТЕМПУС проекта.

Почетни научни звания

- ✧ „Доктор хонорис кауза“ на Университета по агрономически науки и ветеринарна медицина – Тимишоара, Румъния, 1994;
- ✧ „Доктор хонорис кауза“ на Университета по агрономически науки и ветеринарна медицина – Букурещ, Румъния, 1999;
- ✧ „Доктор хонорис кауза“ на Софийски университет „Св. Климент Охридски“.

Проф. Жан Барлоа е ръководил повече от 15 докторанти. Издал е 10 учебника и учебни помагала. Автор е на повече от 178 публикации в различни области - екология, изучаване на биофизичните, биохимичните и физиологичните процеси, използвани от животните, за да се справят с факторите на тяхната физическа околна среда, или използвани по време на екологичните взаимодействия с други организми и др.

Д-р инж. Та Куанг Нгок

С решение на Академичния съвет на УХТ от 10.07.2006 г. на д-р инж. Та Куанг Нгок се присъжда почетното звание „Доктор хонорис кауза” на Университета по хранителни технологии - Пловдив.

Д-р Та Куанг Нгок е роден на 15.11.1944 г. в община Тхиеу Хънг, околия Тхиеу Хоа, провинция Тхан Хоа.

Висше инженерно образование завършва във Виетнам, след което работи като преподавател във Висшия институт за морска продукция.

Инж. Нгок разработва кандидатска дисертация през периода 1978-1981 г. във ВИХВП (УХТ), в катедра “Про-

мишлена топлотехника” под научното ръководство на проф. Георги Кименов. През 1981 г. успешно защитава дисертация по научната специалност Промислена топлотехника.

След завръщането си в СР Виетнам д-р Та Куанг Нгок става зам. декан във Висшия институт за морска индустрия, а по-късно ръководител на научно-технологичната дейност в Министерството на морската продукция и директор на дирекция “Научно-техническа дейност”.

От 1994 г. до 1996 г. е заместник-министър на морската продукция, а от 1996 г. – министър.

Д-р Та Куанг Нгок е един от радетелите за разширяването на сътрудничеството /обмен на кадри, обучение на студенти/ между УХТ – Пловдив и различни университети и научни организации от СР Виетнам.

Професор д-р Райнхолд Карле

С решение на Академичния съвет на УХТ от 21.12.2006 г. на професор д-р Райнхолд Карле се присъжда почетното звание „Доктор хонорис кауза“ на Университета по хранителни технологии.

Професор д-р Райнхолд Карле е роден на 18.12.1950 г. в гр. Кюнцелзау, Германия. През 1976 г. завършва бакалавърска степен на специалност Биология и химия и магистърска степен на специалност Фармация в Университета на Тюбинген. През 1979 г. защитава докторска дисертация, а през 1993 г. се хабилитира по направление Фармацевтична биология в Университета на Регенсбург. От 1995 до

средата на 1996 г. е ръководител на отдел “Фармацевтична химия, биология и технология” към Федералния институт по лекарствата и медицинските продукти, Берлин. От месец май 1996 г. до днес е професор и ръководител на секция по хранителна технология при Университета Хоенхайм, Щутгарт. През периода 2000-2003 г. е и директор на Института по хранителна технология на същия университет. От 01.11.2005 г. е назначен за директор на Института по хранително инженерство и опаковане, Фрайзинг.

Проф. Карле членува в следните професионални организации и редакторски бордове:

- Институт на хранителните технолози (IFT), Чикаго;
- Научен и технически съвет на международния съюз на сокопроизводителите (IFT);
- Надзорен съвет на Германското общество по хранене (DGE);
- Научен съвет на Ветеринарния университет, Виена;
- Научен съвет на фондация “Д-р Райнер Вилд”, Хайделберг;
- Научен и технически съвет на германската асоциация на соковата индустрия (VdF);
- Комисия “CONTAM” към Европейското бюро по хранителна безопасност (EFSA), Парма;
- Председател на организационния и научен комитет на IV-тия международен конгрес “Пигменти в храните”, Хоенхайм 2006.

Проф. Карле е член на следните редакционни съвети на научни списания:

- Flüssiges Obst;
- Fruit Processing;
- Planta Medica;
- Journal of Agricultural and Food Chemistry;
- British Journal of Pharmacology;
- Ernährung im Focus;
- Obst- Gemüse- und Kartoffelverarbeitung.

Проф. Карле е автор на над 300 научни публикации, от които над 70% са публикувани в престижни международни списания. Участвал е като съавтор в изготвянето на 27 книги. Има регистрирани 13 патента.

Под ръководството на проф. Карле са защитени 106 магистърски дипломни работи и 21 дисертации за присъждане на образователна и научна степен "доктор". Проф. Карле е консултирал 4 хабилитационни процедури. В лабораториите на проф. Карле са специализирали 12 чуждестранни учени (България, Италия, Тайланд, Хърватска, Чехия).

Професор Мишел Жандро-Масалу

С решение на Академичния съвет на УХТ от 15.06.2007 г. на професор Мишел Жандро-Масалу, ректор на Университетската агенция по франкофония (AUF), се присъжда почетното звание „Доктор хонорис кауза“ на Университета по хранителни технологии.

Г-жа Мишел Жандро-Масалу е университетски професор, достигнала изключителни успехи в своята кариера, с голям брой отличия, между които и едно от най-престижните отличия на Франция – командор на „Ордена на почетния легион“.

Проф. Мишел Жандро-Масалу е родена през 1944 г. в гр. Лимож, Франция. Висшето си образование получава последователно във Висшето училище в Севр, където завършва испанска филология, и в Института по политически науки в Париж, където защитава докторска степен, след което работи като университетски преподавател.

От 1981 до 1984 г. г-жа Мишел Жандро-Масалу е ректор на Академията Орлеан-Тур. От 1984 до 1988 г. заема различни административни постове – съветник, заместник-генерален секретар и говорител на Президентството на Република Франция, член на Националната комисия по комуникации и свободи, която наблюдава и регулира дейността на френските аудио-визуални средства. От януари 1989 до март 1998 г. е ректор на Парижката академия и председател на Съвета на ректорите на парижките университети.

От 4.03.1998 г. е държавен съветник, а от 1.09.1999 г. е професор в Университета Париж.

Проф. Мишел Жандро-Масалу е автор на многобройни научни изследвания и публикации в областта на испанската литература. Тя е член на редица образователни, университетски, научни и културни организации на Франция. Тя е „Доктор хонорис кауза“ на Университет Лавал, Квебек, университетите в Торонто, Ню Йорк, Абърдийн, София, Букурещ, Уагадугу, Чили и Молдова. Носител е на някои от най-ценните френски ордени – командор е на „Ордена на почетния легион“ и на националния „Орден за заслуги“ и е кавалер на Ордена на академичните палми“, наградена е и с над двадесет чуждестранни отличия.

От 7.12.1999 г. проф. Мишел Жандро-Масалу е ректор на Университетската агенция по франкофония, в която членуват 635 научноизследователски института и висши учебни заведения от 70 страни.

Заместник-министър Кирчо Атанасов поздравява проф. Мишел Жандро-Масалу с получаването на високото отличие.

Професор д.т.н. Димитър Балджиев

С решение на Академичния съвет на УХТ от 26.10.2007 г. на проф. д.т.н. Димитър Николов Балджиев, за заслугите му за развитието на университета и утвърждаването му като център за развитието на хранителната наука, се присъжда почетното звание „Доктор хонорис кауза” на Университета по хранителни технологии.

Проф. Димитър Балджиев е роден на 01.07.1937 г. в гр. Пловдив. През 1960 г. завършва висшето си образование във Висшия институт по хранителна и вкусова промишленост (сега УХТ) със специалност Технология на зърносъхранението, мелничарството и хлебопроизводството. В периода 1960-1964 г. работи като технолог и началник цех в Зърнени храни „Балкан”, гр. Враца. Във ВИХВП постъпва като асистент през 1964 г. През 1971 г. се хабилитира като доцент, през 1973 г. защитава докторската си дисертация, а през 1982 г. защитава научната степен „доктор на техническите науки”.

През 1983 г. е избран за професор. Чете лекции и води упражненията по дисциплините Технология на зърнопреработването и Технология на комбинираните фуражи от момента на постъпване в катедрата. Специализира в Москва през 1967 г. Има публикувани над 220 научни статии и доклади. Автор е на 15 авторски свидетелства, признати за изобретения. Бил е научен ръководител на 17 докторанти, успешно защитили дисертации, и на 10 специализанти. Има издадени 15 учебника и учебни помагала за висше и средно образование. Има над 200 научни статии и доклади.

От 1983 г. до 1989 г. в продължение на два мандата е декан на Технологичния факултет. През периода 1989-93 г. е ректор на ВИХВП.

